

[Hauge.]

taler, vi har dels ude paa Christianshavn og dels henne ved Siden af det nye Garnisonssygehus, paa Epidemihospitalet, forekommer det mig urimeligt at gaa til den Udvidelse, som her er foreslaaet af Flertallet med 2 Mill. Kr.s Bekostning for Rigshospitalet.

Selvfølgelig maa man indrømme, at det havde været bekvemmere for Rigshospitalet at faa en Udvidelse umiddelbart op til de andre Bygninger; men naar Forholdene nu en Gang former sig, som de gør, at vi har dette nye store kostbare Militærhospital, som der faktisk ingen Brug er for, forstaar jeg ikke, at man vil udsætte sig for en ny, stor Millionudgift til Udvidelse af Rigshospitalet, de Penge kan i det væsentlige spares.

Der skal foretages enkelte Forandringer paa Marinehospitalet og paa Epidemihospitalet, men de Beregninger, der er gjort over, hvad disse Forandringer vil komme til at koste, vil jeg ikke anse for rimelige. I det hele taget kan man faa lige saa mange Kalkuler, det skal være, naar man har Brug for dem, og de paagældende, som skal lave dem, passer dem til, efter som Behovet er; det vidner det Aktstykke, som Flertallet har afgivet i Betænkningen, i tilstrækkelig Grad om — jeg gør ikke Flertallet ansvarligt for det, det er de militære Autoriteter, som har haft Lejlighed til at operere med Tallene, der bærer Ansvar.

Jeg anbefaler altsaa det høje Ting ikke at vedtage dette Lovforslag, saaledes som det er fremsat af den højtærede Forsvarsminister, men paa ny at vedtage, saaledes som det skete i 1921—22, at det nye Militærhospital ude paa Fælleden overgaa til civilt Brug. Andet og mere behøver Rigsdagen ikke i første Omgang at vedtage. Naar det er vedtaget, er der Mulighed for paa et virkelig neutralt Grundlag at drøfte, hvad der skal ofres for at faa tilvejebragt en betryggende Ordning af det militære Hospitalsvæsen vedrørende baade Marinen og Hæren.

Jeg kan ikke forstaa, at det skulde være af nogen Interesse for de militære Autoriteter at stille Krav om noget, der ikke er Brug for; det kan aldeles ikke styrke hverken Forsvarsevnen eller Beredvilligheden til at yde det nødvendige, at man stiller Krav ud over det rimelige til noget, der dog til syvende og sidst aldeles ikke er det afgørende.

Jeg forstaar i det hele taget ikke, hvorledes man kommer til de Tal, man fremsætter fra militær Side. Hvis man

ser paa det nye Militærforslag, der nu foreligger, vil man opdage, at efter dette forsvinder det selvstændige Lægevæsen for Marinen, og man har opstillet en Beregning, hvorefter man kan ordne hele Marinens Lægevæsen for 136 000 Kr., hvoraf de 100 000 Kr. skal anvendes til Sygehusbehandling. Det er mig ufatteligt, hvorledes man er kommet til dette lave Tal. Hvis det er rigtigt som anført, at Marinen har Sygedage, der varierer omkring ved 50 syge pr. Dag, saa bliver det, regnet efter en Udgift paa 100 000 Kr., kun 5 Kr. 46 Ø. pr. Hospitalsdag.

Jeg ved ikke, hvorledes det skulde være muligt at have syge paa et Militærhospital for 5 Kr. 46 Ø. pr. Dag, jeg tror ikke, det lader sig gøre, og det staar da i hvert Tilfælde heller ikke i noget rimeligt Forhold, saa vidt jeg kan skønne, til det Beløb, der er opført paa Hærens Budget, ca. 1 Mill. Kr. til Sygevæsenet.

Det skal jeg helt se bort fra, det, der foreligger til Bedømmelse, det virkelige afgørende, er: Er der Hospitalsplads nok paa Marinehospitalet og paa Epidemihospitalet? Det er der utvivlsomt, selv naar vi lægger de Tal til Grund, som Hæren og Marinen selv har opgivet os, og saa er der ingen Grund til at bevare det nye og kostbare Militærhospital, men al Rimelighed for at lade det overgaa til civilt Brug og saa spare de 2 Mill. Kr. minus det Beløb, der skal til for at ordne Forholdene som her nævnt, og lade Rigshospitalet faa det nye Garnisonssygehus, som det har haardt Brug for.

Johannes Lou: I den Fremstilling, Venstres ærede Ordfører gav, holdt han sig jo i Hovedsagen til selve Forslaget og Betænkningen. Men Spørgsmaalet har jo en anden Side, det er de 2 Mill. Kr. til Rigshospitalet, og det Spørgsmaal synes jeg den ærede Ordfører for Venstre kom alt for let hen over. Jeg maa have Lov til at spørge, om den ærede Ordfører kan tilsige sit Partis Medvirkning til, at disse 2 Mill. Kr. bliver stillet til Disposition for Rigshospitalet. Jeg tillader mig at spørge Ordføreren, om han har Mandat i saa Henseende.

Overfor Socialdemokraternes Ordførers Tale maa jeg først og fremmest rette den Indvending, at det ærede Medlem vilde være med til at udskyde denne Ordning igen. Det kan vi fra det konservative Folkepartis Side ikke under nogen Form være med til. Nu staar vi overfor en Afgørelse, og denne Afgørelse skal træffes.